

בית משפט השלום בכפר סבא

06 ספטמבר 2020

ת"פ 16-08-38041 מדינת ישראל נ' פלונית

לפני כבוד השופטת מרב גרינברג

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשמת פלונית

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד מאיה טריגר
הנאשמת ובאי כוחה עו"ד גת ועו"ד גאנס
הורי הקטינים

גזר דין

מתירה פירסום גזר הדין, למעט פרטי הנאשמת

1. נגד הנאשמת, מטפלת שניהלה פעוטון בביתה, הוגש כתב אישום המייחס לה עבירה של תקיפת קטין בידי אחראי וגרימת חבלה של ממש – עבירה לפי סעי' 368ב(א) סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977.
2. לפי המתואר בכתב האישום, במועד הרלוונטי טיפלה הנאשמת בביתה בהוד השרון, בשלושה פעוטות, וביניהם א.ב, בן כשנה וחצי. ביום 14.4.16, בין השעות 10:10-08:10, החליפה הנאשמת חיתול לפעוט, כשבתוך כך סטרה לו ארבע פעמים באופן שאינו ידוע במדויק. בעקבות כל מכה, בכה הפעוט. תוך כדי הכאת התינוק כינתה אותו הנאשמת בכינויים עולבים וביניהם "מסריח", "מכוער", ולא ניסתה להרגיעו אף שצרח ובכה ממושכות. במעשים אלו, נטען - תקפה הנאשמת קטין בהיותה אחראית לו וגרמה לו מכאוב שהוא חבלה של ממש.
3. הראייה המרכזית עליה התבסס כתב האישום, הייתה הקלטת שמע של האירוע. ההקלטה התבצעה באמצעות יישומון שהותקן במכשיר טלפון של אחד מאבות הפעוטות שטופלו בפעוטון (להלן: "המתלונן" או "האב המקליט"), שאינו אבי הפעוט. המתלונן הטמינו בתיק בנו, וזה קלט, במשך כשעתיים, את כל שהתרחש בסלון ביתה הפרטי של הנאשמת, ובין היתר את האירועים המפורטים בכתב האישום.

בית משפט השלום בכפר סבא

06 ספטמבר 2020

ת"פ 38041-08-16 מדינת ישראל נ' פלונית

4. הנאשמת אישרה המלל המיוחס לה אך הכחישה שתקפה הפעוט. ההליכים בתיק זה נמשכו זמן רב, בעיקר בשל מורכבות התיק והסוגיות המשפטיות שעלו בו וחייבו הכרעה. המחלוקת המרכזית שניטשה בין הצדדים נגעה לקבילותה של ההקלטה. במסגרת ההליכים המקדמיים קיבלתי טענת ההגנה כי ההקלטה היא האזנת סתר אסורה, על כן הוריתי על פסילתה ואיסור שימוש בתוצריה (ראו החלטתי מיום 14.2.18). בהמשך, נעתרתי לבקשת המאשימה לפי סעיף 13(א) לחוק (על בסיס אישור פרקליט מדינה) והתרתי שימוש בה במהלך ניהול התיק. לאחר שמיעת הראיות בתיק, מצאתי שהוכחה אשמתה של הנאשמת בעבירה המיוחסת לה וקבעתי שהכתה בפעוט בשלוש הזדמנויות במהלך החלפת חיתולו. הטעמים לכך ומכלול הנסיבות פורטו בהרחבה במסגרת הכרעת הדין (הכ"ד מיום 19.12.19).

בקצירת האומר אוסיף שמצאתי לדחות טיעוני ההגנה כנגד קבילותה הטכנית של ההקלטה, לרבות הטענות הרבות כנגד אמינות המתלונן. באשר לתוכנה של ההקלטה, קבעתי כדלקמן:

לאחר שבחנתי בזהירות רבה את הראיות הרלוונטיות והאזנתי האזנה מוקפדת להקלטה, מצאתי לקבוע על בסיס מכלול הראיות המפורטות דלעיל, כי הקולות הנטענים כחבטה הם אכן קולות חבטה ומקורם במעשי תקיפה שביצעה הנאשמת כלפי הפעוט א.ב.. כפועל יוצא ממסקנתי זו אני קובעת, כי התרחיש העובדתי המפורט בכתב האישום הינו התרחיש היחיד המתיישב עם הראיות. העובדה שמדובר בריבוי מעשי תקיפה ובהמשך להם בכי כואב ולא סיטואציה חד פעמית מחזקת את תוקפה של מסקנה זו (שם, סע' 95).

עוד מצאתי לדחות גרסת הנאשמת, לפיה הקולות שנשמעו בהקלטה הן מחיאות כף שמחאה להרגעת הפעוט. התרשמותי מהנאשמת לא הייתה חיובית, עדותה הייתה חמקמקה וגרסאותיה בלתי אמינות וסותרות:

הנאשמת הותירה עלי רושם בלתי מהימן, עדותה הייתה בלתי אמינה ובלתי עקבית. הנאשמת לא הצליחה להציג גרסה סדורה ביחס למעשיה במהלך האירוע, כך חוזרת פעם אחר פעם לגרסת מחיאת הכף, ומוסיפה בשפה רפה שמדובר בכלל בהקלטה ערוכה. אינני מאמינה לה שלא זכרה את פשר הקולות הנשמעים בהקלטה ובעדותה ניכרה הסתייגותה מגרסת העריכה שהחליפה את גרסתה הקודמת. הנאשמת לא הביעה שמץ של חרטה או תחושת אשמה ולו על דרך דיבורה (שם, סע' 99).

בית משפט השלום בכפר סבא

06 ספטמבר 2020

ת"פ 38041-08-16 מדינת ישראל נ' פלונית

בנוסף נקבע, שבכיו של הפעוט, בכי מר ומשתנק, בכי של כאב הוא "מכאוב" המהווה חבלה של ממש:

לאחר שבחנתי טיעוני הצדדים והראיות הנדרשות להכרעה בסוגיה זו בראי הפסיקה מצאתי לקבוע, כי תקיפת הנאשמת גרמה לפעוט א.ב. מכאוב של ממש שהינו חבלה של ממש. הרכיב הרלוונטי בין הגדרות ה'חבלה' לעניינינו הוא קיומו של מכאוב, היינו הוכחת קיומו של כאב שנגרם כתוצאה ממעשה תקיפה. כפי שכבר נקבע, מעשי התקיפה של הנאשמת הם אלו שגרמו לבכי הפעוט, כך בכל אחת מהמכות שהוכה הפעוט הגיב זה בבכי חריג בעוצמתו ובמשכו, בכי מחמת כאב. לא ניתן לטעות בעת האזנה לקולות הבכי וניכר כי תקיפת הנאשמת הסבה לו כאב מוחשי (ראו לעניין זה מונה 1:47:56-1:47:40; 1:50:17; 1:51:30-1:51:20). רצף התקיפות, לצד מלל פוגע ומעליב, מאפשרים אף להגיע למסקנה שמדובר בבכי שהינו תוצאה ישירה של מכאוב של ממש.

אכן הפעוט הרך אינו יכול לבטא את שהוא מרגיש אך בכיו מדבר בעבורו, כזכור מדובר בתקיפה על ידי מי שהופקדה לשמור על שלומו ובטחונו, הוא תלוי בה ונותן בה אמון רב. כפי שבעניין וייספיש הסתמך בית המשפט על אמירתו של הנפגע בעדותו ולאחר על שכאב לו מאד, ניתן לראות בבכי הפעוט ביטוי מוחשי לתחושות הכאב והעלבון שחש.

עדות אם התינוק מחזקת מסקנה זו, לפי עדותה לאחר הארוע בנה היה מצוי במצב רגשי קשה והתקשה לפתח אמון בזרים "היו לו קשיים של הלילה, סיוטים או טנטונים, בכי, היה לו קטע שישב בכסא האוכל ומתנתק לכמה שניות ופתאום חוזר" (עדותה, עמ' 63). אין בכך די כדי לקבוע שלפעוט נגרמה גם חבלה נפשית, והמאשימה אף לא טענה לכך, אך יש בדברי אמו כדי לחזק את המסקנה שלמעשי הנאשמת הייתה השפעה ארוכת טווח ומשמעותית עליו. תמיכה נוספת מצאתי גם בתגובת בן הנאשמת לבכי הפעוט (סע' 94). (שם, סע' 108).

5. הכרעת הדין ניתנה ביום 19.12.19, לאחריה ביקשה ההגנה להפנות הנאשמת לתסקיר שירות מבחן, לרבות בחינת ביטול הרשעתה. המאשימה הסכימה לקבלת תסקיר אך התנגדה לבחינת ביטול ההרשעה. בהחלטתי מיום 15.1.20, דחיתי הבקשה ככל שהיא נוגעת לבחינת סוגיה זו. בסיפא החלטתי, אפשרתי הפנייתה לתסקיר לצורך קבלת תמונה על אודות נסיבותיה

בית משפט השלום בכפר סבא

06 ספטמבר 2020

ת"פ 16-08-38041 מדינת ישראל נ' פלונית

והשלכות מעורבותה בתיק זה. ההגנה בחרה שלא להגיב להצעה זו, ולמעשה ויתרה על בקשתה.

6. ביום 16.2.20 נשמעה בהרחבה עדותו של מר נדב חובב מטעם הנאשמת. העד, פסיכותרפיסט בהכשרתו (חוות דעתו סומנה 1/1, ור' מסמכים ת/1 ו-ת/2 מיום 15.2.20) עמד בעדותו על ההשפעה הקשה שהייתה לאירועים על משפחת הנאשמת, ובעיקר על בתה (בשל צנעת הפרט, לא אפרט תוכן עדותו ואתייחס למסקנותיה בהמשך). הדיון נדחה מספר פעמים, לשמיעת טיעוני הצדדים לעונש, והתקיים, לבסוף, ביום 13.7.20. המאשימה עתרה להשתת מאסר ממש על הנאשמת, בעוד ההגנה ביקשה להסתפק בענישה צופה פני עתיד. בסיומו, הפניתי הנאשמת לממונה על עבודות השירות וזו אכן נמצאה כשירה לביצוע העבודות.

תמצית טיעוני הצדדים

7. ב"כ המאשימה, עו"ד מאיה טריגר, עתרה להחמיר עם הנאשמת נוכח פגיעתה בקטין והפרת חובתה להגן על שלומו וכלפי הוריו. לטענתה, מדובר במקרה חמור של ריבוי תקיפות, אם כי הסכימה שלא נגרם לפעוט נזק פיזי. ב"כ המאשימה הדגישה, שהנאשמת לא נטלה אחריות על מעשיה, לא הביעה חרטה, ולא עברה הליך שיקומי. עוד עמדה על הנזק הנפשי שנגרם לפעוט ומשפחתו, ורואה במעילתה באמון ההורים ויחסה המתנכר אליהם במהלך המשפט, מעשה בגידה. ב"כ המאשימה סבורה שיש להשית על הנאשמת עונש חמור שיהיה בו כדי להרתיע וליצור מימד של הרתעת הרבים. עוד עמדה על כך, שתקיפת תינוקות וחסרי ישע הפכה מכת מדינה, ובית המשפט צריך לסייע למאבק בתופעה זו, באמצעות ענישה מחמירה. על כן עתרה למתחם שנע בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בדרך של עבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר, ומבקש להשית על הנאשמת מאסר ממש בן מספר חודשים לצד ענישה נלווית, לרבות פיצוי. המאשימה הגישה אסמכתאות לתמיכה בעתירתה.

8. מנגד, עתרו ב"כ הנאשמת, עו"ד א.גאנם ועו"ד גת, להתחשב בה, להימנע מגזירת מאסר ולקביעת מתחם שנע בין אי הרשעה למאסר על תנאי, פיצויים והתחייבות. לשיטתם, עתירת המאשימה לעונש חורגת מעקרון ההלימה ואינה מתיישבת עם הפסיקה הנהוגה ונסיבות המקרה. ב"כ הנאשמת הדגישו שמדובר במקרה חריג מאד בנוף חייה, שלא יחזור על עצמו, וכי הנאשמת סגרה מיוזמתה את הפעוטון. עוד עמדו על הפגיעה החמורה בזכויותיה ובפרטיותה והפנו לפגיעה הקשה בה ובמשפחתה. גם ההגנה הגישה פסיקה מתאימה.

בית משפט השלום בכפר סבא

06 ספטמבר 2020

ת"פ 38041-08-16 מדינת ישראל נ' פלונית

9. בעלה של הנאשמת שיתף אף הוא בהשלכות הקשות של הארוע על משפחתו. הבעל, עצמאי בתחום המזון ומתנדב במחלק נוער של המשטרה סיפר, שבנה את ביתו יחד עם הנאשמת על ערכים של מסירות וכבוד. עוד סיפר שנאלצו לסגור את העסק, נקלעו לקשיים כלכליים והתמסרו לטיפול בבתם. העד גילה הבנה לתחושות ההורים אך תומך ברעייתו ומאמין שלא בצעה את שיוחס לה.

10. הנאשמת, בדברה האחרון, חזרה והכחישה המעשים. לדבריה, ממטפלת מסורה ששמה הלך לפניה הפכה לנאשמת ועבריינית. באשר למיוחס לה הוסיפה "מאד חורה לי העניין הזה. הילדים שלי סופגים את זה יום יום, כל הבית. אני כל כך נכוויתי בחיים לא אפתח עסק כזה או אחר" (פרו', עמ' 182). לאחר שהשלימה דבריה, ביקש ממנה ב"כ, עו"ד גת, להתנצל בפני ההורים שעברו אף הם חוויה קשה, וזאת חרף התנגדות ב"כ המאשימה. הנאשמת, גם בשלב זה, לא שינתה מעמדתה, נמנעה מלהתנצל והשיבה: "אני חושבת שמה שנשמע בקלטת זה ניפחו את זה ובדמיון שלהם ולא משהו שאני עשיתי, אני לא יכולה להתנצל על משהו שלא עשיתי".

דיון והכרעה

11. העבירה נשוא הרשעת הנאשמת חמורה. הערכים המוגנים העומדים אחר מעשיה ברורים, והם שמירה על כבודם, שלומם וביטחונם של קטינים, והגנה על גופם ועל שלוות נפשם. משנה חומרה יש לייחס להפרת חובתה כאחראית ומטפלת לשמירה על שלומו ובטחונו של הפעוט שתחת טיפולה. הרקע לביצוע המעשים, כעסה על שנאלצה להחליף לפעוט חיתול ולטפל בו, הזלזול בו, האמירות המעליבות שכוונו אליו והחבטות שחבטה בו, מעידים על כישלונה של הנאשמת לעמוד בחובותיה כלפי הקטינים שתחת טיפולה והוריהם. עוד גלומה במעשיה מידה רבה של מעילה באמון ההורים, שהפקידו בידיה את היקר להם, וציפו, ציפייה טבעית וברורה, כי זו תעשה ככל שניתן כדי לדאוג להם ולהגן על שלומם.

בע"פ 1836/12 נריינה נ' מדינת ישראל (1.6.12) דן בית המשפט בערעור שהוגש על חומרת עונשו של עובד זר, ששימש מטפל סיעודי של קשיש, ותקף אותו מספר פעמים תקיפות קשות. בית המשפט עומד בדבריו על החומרה שיש לייחס לתקיפת חסרי ישע, תינוקות וקשישים, ועל חובתו של בית המשפט להעביר "מסר ברור, נחרץ וחד משמעי, שיש בו התוויה של נורמות התנהגות ראויות והצבת הגדר שמעבר לה, אותן התנהגויות הן פסולות ואסורות".

מוסיף בעניין זה, כב' השופט ביתן בת"פ (מח-ב"ש) 17-07-1465, מדינת ישראל נ' בוקשטיין (3.5.18). בתיק זה, נדונה נאשמת, ששימשה תקופה קצרה מטפלת לפעוט בגין מעשי התעללות

ותקיפתו :

בית משפט השלום בכפר סבא

06 ספטמבר 2020

ת"פ 16-08-38041 מדינת ישראל נ' פלונית

1 "תינוק הוא בראש ובראשונה אדם, גם אם הוא עדיין קטן מאד. פגיעה בגופו
2 ובנפשו פוגעת באותם ערכים הנפגעים מפגיעה בכל אדם. לאמור, שמירת
3 הגוף, שמירת החיים, והזכות לחיות בשלווה מבלי להיפגע ע"י אחר. בהתחשב
4 בגילו הרך של הפעוט, בחוסר הישע שלו, ובהיות הנאשמת המטפלת שלו,
5 שאמורה להשגיח עליו, לדאוג לו ולטפל בו, הרי שמעשי הנאשמת פגעו גם
6 בערך האמון במטפלות, החמלה כלפי תינוקות והאחריות כלפי הפעוט והוריו"
7 (שם, עמ' 7).

8
9 12. אשקול לחומרא את ריבוי התקיפות, גילו הרך של הפעוט ותלותו המלאה בנאשמת. אכן, אין
10 להשוות בין המקרה שלפנינו למקרים אחרים בהם מתגלה תמונה קשה של התעללות שיטתית
11 בקטינים או בקשישים ע"י האחראים המופקדים על טיפולם והגנה עליהם. יודגש, כי לפעוט
12 לא נגרמו חבלות פיזיות והמכאוב שחש מעוצמת המכות נשמע היטב בזעקות הבכי אך לא
13 הותיר סימנים על גופו.

14
15 13. לא ניתן לומר כי קדם תכנון לאירוע, ואף אניח לטובת הנאשמת, שמדובר במקרה חד פעמי
16 ונקודתי. עדיין, יהיה נכון לציין, כי האב המתלונן הניח, לראשונה, בבוקר יום האירוע מכשיר
17 הקלטה, נוכח שינויים לרעה שחש בהתנהגות בנו, ולאחר זמן קצר (ההקלטה החלה בשעה
18 08:10, והאירוע ארע כשעתיים לערך לאחר מכן), תועדו האירועים בגינם הורשעה הנאשמת.

19
20 14. מעשי הנאשמת אינם נמדדים רק במבחן התוצאה. קורבן התקיפה הוא פעוט רך בשנים, שלא
21 יכול לבטא עצמו, ועל כן קיים קושי לברר לעומק מהו הנזק הישיר שנגרם לו. עם זאת לא
22 ניתן להתעלם מהדברים שמסרה אמו בעדותה, לפיהם לאחר האירוע הבחינה בשינויים לרעה
23 בהתנהגות בנה ובתפקודו. בנה היה נתון במצב רגשי קשה והתקשה לפתח אמון בזרים "היו
24 לו קשיים של הלילה, סיוטים או טנטונים, בכי, היה לו קטע שישב בכסא האוכל ומתנתק
25 לכמה שניות ופתאום חוזר" (עדוטה, עמ' 63).

26 בהצהרתה, ע/1, מספרת האם, כי לאחר המקרה התקשה בנה לישון, סבל מהתפרצויות בכי,
27 ונטה לעיתים להתנתק ולבהות. למעשי הנאשמת הייתה השפעה קשה גם על הורי הפעוט,
28 והורי הקטינים האחרים, בעיקר האב המקליט. ההורים סיפרו על לילות ללא שינה, תחושות
29 אשם שכרסמו בהם וייעוץ פסיכולוגי בו נעזרו (ראו ע/1). עדותו של האב המקליט, במהלכה
30 בכה פעמים רבות, מלמדת אף היא על טראומה קשה שאחזה בכל הורי הפעוטון. לכך יש
31 להוסיף את פוטנציאל הנזק, ריבוי התקיפות ועוצמתן מלמד למצער על אדישות הנאשמת

בית משפט השלום בכפר סבא

06 ספטמבר 2020

ת"פ 38041-08-16 מדינת ישראל נ' פלונית

לפגיעה פיזית אפשרית בגופו. אשר על כן מצאתי שמעשי הנאשמת פגעו פגיעה מוחשית
בערכים המוגנים.

קביעת מתחם הענישה

15. בשורה ארוכה של פסקי דין עמדו בתי המשפט, על ערכאותיהם השונות, על החומרה היתרה
הגלומה בעבירת אלימות כלפי פעוטות וחסרי ישע ע"י המופקדים על טיפולם.
בע"פ 6984/97 פלוני נ' מדינת ישראל (4.10.99) עמד בית המשפט על חומרת התופעה
ושכיחותה, דבריו יפים, ביתר שאת, גם לימינו:

"לאחרונה התפשטה התופעה של אנשים, המופקדים על קטינים, אשר
פורקים עליהם את כעסיהם ותסכוליהם. אנשים אלה, שהם בדרך כלל שומרי
חוק, נותנים דרור ליצר האלימות שבהם, תוך ניצול חוסר היכולת של הקטין
להגן על עצמו, או למצער, להתלונן על אשר נעשה בו. במקרים כאלו, אין
לייחס משקל רב לקולא לעבר נקי ולהתנהלות תקינה. על העונש לשקף את
חומרת מעשה העבירה ואת הוקעתה וסלידתה של החברה ממנו, וכן להרתיע
את הרבים".

16. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירה של תקיפת קטין בידי אחראי עליו, בנסיבות דומות, נעה בין
מאסר על תנאי ודרכי טיפול ועד לעונשי מאסר ממש, וזאת לצד ענישה נלווית ופיצויים. אפנה
לת"פ 13877-06-15 מדינת ישראל נ' רז (27.11.16), שם הורשעה נאשמת שעבדה כגננת, לאחר
ניהול הוכחות, בעבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות וזכותה מעבירה של תקיפה ע"י אחראי.
הנאשמת דחפה פעוט כבן 3 לעבר הרצפה לאחר שנצמד לרגליה. בית המשפט התחשב בעברה
הנקי, בהמלצות שירות המבחן, בכך שמדובר באירוע יחיד ואימפולסיבי, וגזר עליה מאסר על
תנאי וצו של"צ.

עוד אפנה לפסקי הדין הבאים:

ע"פ (מח-י"ם) 56707-03-15 גולומב נ' מדינת ישראל (17.6.15) – הנאשמת, גננת, הורשעה, על
יסוד הודאתה, בתקיפת קטינה הסובלת מאוטיזם ע"י כך שסטרה לה, לאחר שזו סטרה לה
קודם לכן, ונדונה למאסר על תנאי.
בת"פ (רמ"י) 9079-08-17 מדינת ישראל נ' ברגמן (3.9.18) – הורשעה נאשמת, שעבדה כסייעת
בפעוטון, על יסוד הודאתה, באירוע חד פעמי של תקיפת קטין ע"י כך שהתיישרה עליו, משכה

בית משפט השלום בכפר סבא

06 ספטמבר 2020

ת"פ 38041-08-16 מדינת ישראל נ' פלונית

בידו כדי למנוע ממנו לזוז וגרמה לו מכאוב. הנאשמת, שהתקבל בעניינה תסקיר נעדר המלצה
טיפולית, נדונה לשלושה חודשי עבודות שירות, קנס ופיצוי בסך 5,000 ₪.
בת"פ (י"ם) 35718-08-13 **מדינת ישראל נ' גילאני** (15.3.15) נדון מורה, על יסוד הודאתו, בכך
שסטר לאוזנו של תלמיד בן 9. בקשתו לסיים ההליך ללא הרשעה נדחתה, חרף תסקיר חיובי
וממליץ, ונגזר עליו מאסר על תנאי, פיצוי וצו של"צ.
ת"פ (כ"ס) 25018-09-13 **מדינת ישראל נ' צפורה טרנר** (29.4.15), במקרה זה הורשעה
הנאשמת גננת, על יסוד הודאתה ובמסגרת הסדר טיעון, בריבוי מקרי תקיפה לפי סעיף
368ב(א). עוד הסכימו הצדדים, שהנאשמת תתפטר מעבודתה ולא תעסוק לצמיתות בחינוך
ילדים. שירות המבחן התרשם מנאשמת הנתונה בהליך טיפולי משמעותי והמליץ על ענישה
חינוכית בדמות צו של"צ. בית המשפט קבע מתחם ענישה שנע בין מאסר בן מספר חודשים
ל-8 חודשי מאסר. בגזר דינו התחשב בהודאתה, בהליך שיקום משמעותי שעברה ובנסיבותיה,
והטיל עליה עונש מאסר על תנאי לצד צו של"צ בהיקף 300 שעות ופיצוי בסך 10,000 ₪.
ת"פ(אילת) 47170-09-17 **מדינת ישראל נ' לנדצ'מן** (29.1.19), שהורשעה, על יסוד הודאתה,
בשתי עבירות של תקיפה סתם, בכך שבעת ששימשה מנהלת גן תקפה שתי קטינות. בית
המשפט התחשב בהודאתה בהזדמנות הראשונה, הבעת הצער והחרטה כלפי הפעוטות
והוריהם ונסיבותיה, והסתפק בענישה של מאסר על תנאי.
נסיבות הפסיקה הנוספת, שהגישו הצדדים, שונות מנסיבות המעשה שבפניי, ועל כן לא
מצאתי להכלילה. כך הגישה המאשימה פסיקה הכוללת ריבוי מקרי אלימות (ת"פ 1465-07-
17 **בוקשטיין**; ת"פ (חי') 32823-07-17 **רחל לוי**; ת"פ (ראשל"צ) 4558-10-10 **פלוני**). מנגד, גם
הפסיקה שהוגשה ע"י ההגנה, נגעה ברובה למעשי תקיפה בתוך המשפחה ((ת"פ (פ"ת) 4608-
11-11 **פלונית** והאסמכתאות המפורטות שם; ת"פ (י"ם) 1340/97 **משעלי**).

17. **לאחר שבחנתי נסיבות האירוע, לרבות טיבה של החבלה, מצאתי לקבוע מתחם ענישה הולם
שנע בין מאסר על תנאי לצד דרכי טיפול ועד 9 חודשי מאסר.** עתירת המאשימה לעונש מאסר
ממש חורגת לחומרא ממדיניות הפסיקה.

קביעת עונשה של הנאשמת בתוך המתחם

18. הנאשמת ילידת 1972, ללא עבר פלילי. מדובר בנאשמת נורמטיבית, שניהלה במשך שנים
רבות פעוטון בביתה. מעדויות ההורים ניתן היה ללמוד שבמשך שנים רכשה לעצמה שם של
מטפלת מסורה ומקצועית, וזכתה לשבחים ומחמאות מהורי הפעוטות שטופלו על ידה.
אם התינוק א.ב., שהכירה את הנאשמת כעשר שנים, ומתגוררת בשכנות לה, סיפרה בעדותה
שזו טיפלה בבנה הגדול לשביעות רצונה **"הייתי המעריצה מספר 1 הבאתי את החברות**

בית משפט השלום בכפר סבא

06 ספטמבר 2020

ת"פ 38041-08-16 מדינת ישראל נ' פלונית

1. הטובות שלי" – סיפרה בעדותה – "המלצתי בטלפון לכל מי שמצאה לנכון בעיניים עצומות.
2. כשא.ב. טרם נולד כבר רשמתי" (פרו', עמ' 61).

3.
4. 19. הנאשמת הכחישה המיוחס לה לאורך כל ההליך, וזו כמובן זכותה. אלא שגם על המעט
5. שאישרה- דיבורה המעליב לפעוט - לא התנצלה וזלזלה בתחושות ההורים. במהלך ניהול
6. ההוכחות, ובניגוד לגרסתה בחקירותיה, גלגלה האשם לפתחו של האב המקליט, האשימה
7. אותו בניסיון להפללתה, ולא בחלה בכינויו בכינויים עולבים (פרו', עמ' 159). הנאשמת לא
8. הביעה שמץ של חרטה או תחושת אשמה ולו על דרך דיבורה, ואף לא תובנה לזעזוע שאחו
9. בהורי הפעוטות נוכח התנהלותה.

10. במהלך עדותה לא הפגינה כל אמפתיה להורי הפעוטות ואף זלזלה בתחושותיהם ובכאבם.
11. את תדהמתם ממילותיה הקשות ראתה כהתנהגות יפת נפש (עמ' 158), וכשהתבקשה
12. להתייחס למילים המעליבות שהטיחה בפעוט, השיבה שלא רואה בכך אירוע חריג והשוותה
13. אותן לצבר קללות שמפטיר נהג בנהג אחר על רקע שימוש בדרך (שם, ש' 4-1).

14.
15. בדבריה האחרונים לבית המשפט, חזרה לגישתה הקורבנית והתמקדה רק בנזק שנגרם לה
16. ולמשפחתה. גם כשב"כ ביקש ממנה (וליתר דיוק, הנחה אותה) לגלות רגישות לתחושות
17. ההורים, והיה נראה שתתרצה, לו מן השפה לחוץ, ותתנצל על המעט בו הודתה, סירבה.
18. מטעמים אלו, ברי שלא היה מקום להפנותה לתסקיר, ובהעדר הליך שיקומי והפנמת הפסול
19. במעשיה, לא ניתן לגזור עליה עונש חינוכי-טיפולי, כל שכן לבטל הרשעתה.

20.
21. 20. הנאשמת לא הסבירה את הרקע למעשיה, בחקירתה תארה אותם כ"התפרצות רגעית"
22. ובהמשך התייחסה אליהם בביטול. אניח לטובתה, בעיקר על בסיס עדויות ההורים, שמדובר
23. בכשל התנהגותי בודד, שנבע מחוסר סבלנותה לצרכי הפעוט והעדר שליטה בכעסיה, ולא
24. מקווי אישיות אלימים.

25.
26. 21. ניהול ההליך נתן אותותיו וגבה מחירים כבדים גם מהנאשמת ומשפחתה. כך עולה גם מעדותו
27. של מר נדב חובב, ומחוות דעתו נ/1. אינני מקבלת עמדת המאשימה, שלא ניתן לקשור בין
28. השלכות ההליך על משפחת הנאשמת לקשיים שהתגלעו בתפקוד הבת. במשך תקופה ארוכה
29. נאסר על הנאשמת לחזור לעסוק בטיפול בילדים, ולדבריה מאז אינה עובדת.

30.
31. 22. בטיעוני ההגנה לעונש נטען שמיד לאחר הסתבכותה בתיק זה, וביוזמתה, סגרה את הפעוטון
32. ובאה לכדי החלטה שאינה רוצה להמשיך לעסוק בתחום זה (נ/2). המאשימה סבורה אחרת,
33. ואכן לא הוצגה בעבר מטעם הנאשמת עמדה דומה בהליכים הנלווים או בהליך לפניי.

בית משפט השלום בכפר סבא

06 ספטמבר 2020

ת"פ 16-08-38041 מדינת ישראל נ' פלונית

עוד מצאתי להתחשב בתחושותיה הקשות עקב הפגיעה בפרטיותה והחדירה בלתי חוקית לפרטיות משפחתה. כפי שכבר נקבע, מעשי המתלונן בתיק זה נעשו אמנם בתום לב אך בדרך של האזנת סתר האסורה בחוק (זו גם הסיבה שקבעתי כי רובה של ההקלטה, למעט אירוע התקיפה, אינה קבילה).

23. המאשימה עותרת לגזור על הנאשמת עונש מאסר בפועל. לשיטתה, האלימות הרווחת כלפי קטינים ע"י האחראים עליהם, הורים, מטפלות וגננות לצד הקושי בגילוי העבירות, מחייבת הטלת ענישה מכבידה הנותנת דגש להרתעת היחיד והרבים. יש טעם רב בעתירתה של המאשימה, אכן תופעות אלימות כלפי קטינים בידי האנשים המופקדים על שלומם ובטחונם הפכו מכת מדינה. מדובר בתחום פרוץ, ברובו לא מפקח, שאינו דורש הכשרה או רישיון. מדי שבוע אנו עדים למקרה נוסף של אלימות והתעללות כלפי פעוטות וקטינים, בפעוטון, בגן, בבית ספר, ונורא מכך, בביתם- מבצרם. אלא שכל מקרה ונסיבותיו, ובהינתן נסיבות המקרה שלפנינו, מצאתי כי נכון יהיה למקם עונשה של הנאשמת בחלקו התחתון של מתחם הענישה. משקל נכבד ניתן גם לנזק המתמשך והקשה שנגרם למשפחתה. חלקו התחתון של המתחם, אך לא בתחתיתו. אין מקום להסתפק בענישה צופה פני עתיד, וזו תבוא, במקרים כמו שלפנינו, רק לצד השלמת הליך טיפולי משמעותי. על כן אגזור על הנאשמת מאסר מתון בדרך של עבודות שירות לצד ענישה נלווית ופיצויים להורי א.ב.

דיון בבקשה להתיר פרסום פרטי הנאשמת

24. הסוגיה האחרונה, שנותרה להכרעה אינה קלה ונוגעת לבקשת המאשימה להורות על פרסום שמה ופרטיה של המתלוננת. המאשימה עותרת לביטול צו איסור פרסום שניתן בתיק זה, ואילו ההגנה עותרת להמשיך ולאסור פרסום שמה ופרטיה של הנאשמת, וזאת חרף סיום ההליכים בתיק.

25. עם תחילת החקירה בתיק דנא, ניתן לבקשת הנאשמת, צו איסור פרסום לכל פרט העשוי לזהותה. בית משפט השלום בפתח תקווה בבא"פ 16-04-36341, שהורה על איסור הפרסום, ציין כי זה ניתן "לנוכח הנזק הצפוי למבקשת כתוצאה מהפרסום והיות החקירה בשלב ראשוני ובטרם קביעת ממצאים לגבי אמיתות התלונה..."

26. עם הגשת כתב האישום, עתרה המאשימה לביטולו. בית המשפט דן בבקשת המאשימה (מ"ת 16-08-38057), והורה על ביטולו. ערר שהוגש על ההחלטה, ונדון לפני כב' השופטת בוסתן בעמ"ת 16-10-13309 מיום 3.11.16, נדחה.

בית משפט השלום בכפר סבא

06 ספטמבר 2020

ת"פ 38041-08-16 מדינת ישראל נ' פלונית

27. בקשה לרשות ערעור, רע"פ 8681/16 (מיום 16.1.17), שהוגש על ידי הנאשמת, נדחה אף הוא אולם ניתן עיכוב ביצוע לתקופה של 21 ימים, במהלכם אפשר לנאשמת להגיש בקשה לעיון חוזר, וכך היה. הנאשמת טענה להידרדרות מצבה הנפשי של בתה בעקבות האירועים נשואים כתב האישום וההליכים המשפטיים ונערך דיון ענייני בבקשה בבית משפט השלום בפתח תקווה בהליך המ"ת. בית המשפט בהחלטתו, נעתר לבקשתה, והורה על איסור פרסום עד לתום ההליכים המשפטיים.

28. בית המשפט הבהיר, כי מניעת העיסוק העומדת בתוקפה עד לתום ההליכים המשפטיים (ביום 29.8.16 אסר בית המשפט המחוזי בעמ"ת 48088-08-16 על הנאשמת לעסוק בטיפול בקטינים וחסרי ישע עד תום ההליכים), מאזנת את האינטרס הציבורי המחייב פרסום שמה ופרטיה של הנאשמת ומאפשרת להיעתר לבקשה:

"היות שהמשיבה נמנית עם ציבור העוסקים במלאכה רגישה וחשובה המחייבת טיפול מסור, מגן, בטוח, ואמין בתינוקות רכים חסרי ישע, הרי שאינטרס הפרסום והאינטרס הציבורי בצידו ברור ולכאורה מחייב פרסום שמה ופרטיה, בין היתר למען ציבור ההורים המאמינים כי ילדיהם מופקדים בידיים טובות ונאמנות ביותר שניתן. מנגד ובלי להקל ראש כאמור באינטרס הציבורי הרב שבפרסום, יש במניעת העיסוק של המבקשת להמשיך לעסוק ולטפל בקטינים וחסרי ישע עד תום ההליכים, כדי לענות באופן מאוזן על האינטרס הציבורי .." (החלטה מיום 1.3.17).

29. בתום ההליכים בתיק זה, יפוג תוקפו של הצו הן לעניין איסור העיסוק והן לעניין איסור הפרסום.

המאשימה, שהגישה בקשה להתיר פרסום שם הנאשמת כבר לאחר הכרעת הדין, סבורה שנקודת האיזון השתנתה- הרשעת הנאשמת בדין, לצד העדר אפשרות לאסור עליה לחזור ולעסוק בתחום החינוך, כמטפלת או אחראית על קטינים, מותירים את הציבור ללא יכולת לדעת על הרשעתה ולשקול צעדיהם בקפידה ובזהירות המתבקשת. עוד הוסיפה, שהשיקולים בפרסום פרטי הנאשמת נדונות בהרחבה ע"י שלוש ערכאות, שסברו כבר בתחילת ההליך, שיש להעדיף את עקרון הפומביות, ולולא מצב בתה, לא היה בית המשפט נעתר לכך. המאשימה אינה מתעלמת מפגיעה אפשרית בפרטיותה ובפרטיות קרוביה (ראו בהרחבה

בית משפט השלום בכפר סבא

06 ספטמבר 2020

ת"פ 38041-08-16 מדינת ישראל נ' פלונית

טיעוניה בכתב מיום 16.8.20, סעי' 10-21), אך לשיטתה מדובר בפגיעה שהיא אינהרנטית להליך הפלילי, ואין בה לבדה כדי להצדיק סטייה מעקרון פומביות הדיון.

30. ב"כ הנאשמת מנגד עתרו להותיר את הצו על כנו, ולבכר את האינטרס האישי של הנאשמת. זאת בעיקר, בשל ההשפעה הקשה וההרסנית על הנאשמת ובני משפחתה, בעיקר בתה. לשיטתם מדובר בנוזק חריג בחומרתו ובלתי הפיך. (ראו טיעוני ההגנה בכתב מיום 12.1.20 ומיום 1.9.20). על כן נטען, כי בעוד ברגיל בית המשפט עורך איזון בין זכותו של הציבור לדעת לבין הגנה על פרטיות הנאשם ומשפחתו, הרי שבמצב הייחודי שלפנינו אל מול שיקולי הפרסום ניצב עקרון שמירה על חיי אדם, ובאיזון בין השניים, גוברת הזכות לחיים. עוד הפנו למסקנתו של מר חובב, כי מדובר בסכנה העומדת בעינה, גם בחלוף שלוש שנים.

דיון והכרעה

31. אומר תחילה, שבתיק ניתן צו זמני, ועל כן סדר הדברים הנכון היה, שההגנה הייתה עותרת להארכתו, ולא להפך. לגופו, כלל יסוד, המעוגן בחוק ובפסיקה, כי הדיון בבית המשפט הוא פומבי ונעשה לעיני כל (סעיף 3 לחוק יסוד: השפיטה, ס"ח התשמ"ד; סעיף 68(א) לחוק בתי המשפט, התשמ"ד-1984; ע"פ 353/88 וילנר נגד מדינת ישראל, פ"ד מה(2) 444 (1991)). כלל זה, בסיסו בשלושה רציונליים, שמרכזי מביניהם הוא זכות הציבור לדעת המידע שחסיונו מבוקש. כלל זה אינו מוחלט ויכול שייסוג אל מול אינטרסים נוספים הקשורים בעיקרם בהגנה על זכויות הפרט, שמירת על פרטיות או מניעת פגיעה חמורה בפרטיות והגנה על בעלי דין או צדדים שלישיים. הסמכות לחרוג מעקרון פומביות הדיון נתונה לבית המשפט וחזקה כי זה יאזן האינטרסים העומדים להכרעתו בנסיבות המקרה הספציפי שלפניו.

ואולם, גם מקום בו קיים חשש לפגיעה בצדדים שלישיים, על בית המשפט לשים נגד עיניו מהותו של העניין הציבורי שבפניו, משמעותו כלפי הציבור וזאת בהתחשב באופי המעשים. "לעקרון הפומביות מעמד מרכזי, ולא כל שכן מקום שהעניין הציבורי רב ביותר, בשל אופי המעשים בהם עסקינן" בש"פ 5055/14 יוסף חיים בן דוד נ' מדינת ישראל (20.7.2014).

32. צודקת המאשימה שנקודת האיזון השתנתה. הנאשמת, שנלחמה על חפותה במשך תקופה ארוכה, הורשעה במיוחס לה. כפי שהובהר, אין כל דרך חוקית למנוע עיסוקה בטיפול בילדים. הנאשמת אמנם הצהירה שאין זו כוונתה, אך יכול שברבות השנים, תחליט אחרת. אין מדובר בבחורה צעירה שטיפלה בקטינים למשך תקופה קצרה אלא במי, שבמשך שנים רבות עוסקת בתחום זה, ובו בלבד.

בית משפט השלום בכפר סבא

06 ספטמבר 2020

ת"פ 16-08-38041 מדינת ישראל נ' פלונית

1 כפי שכבר נקבע, דחיתי טענת המאשימה שאין קשר ישיר בין השלכות תיק זה למצב הבת,
2 אם כי נראה שמצבה הוא תולדה של מספר גורמים, והיה מורכב עוד טרם החל תיק זה. אכן,
3 כבר אין מדובר בקטינה ועברו כשלוש שנים ומחצה מאז ביצוע המעשים, וניכר אף שחל
4 שיפור במצבה (דברי חובב). כזכור, הורי הפעוט הם שכני הנאשמת ויכול שפרטי המקרה
5 נחשפו לסביבתה הקרובה, ואילצו את הבת להתמודדות כבר במהלך ניהול ההליך. לאחר
6 ששקלתי בכובד ראש כלל השיקולים הנדרשים, לרבות מצב הבת, מצאתי שהכף נוטה לטובת
7 קבלת בקשת המאשימה ופרסום שם הנאשמת.

8 אכן יש להצטער על כך שבני משפחתם של נאשמים נאלצים לשלם מחירים כבדים על לא
9 עוול בכפם, ובנתון זה התחשבתי גם בעת גזירת הדין. לצד זאת, הבת זוכה לטיפול עוטף ומגן,
10 במשך תקופה ארוכה, ע"י משפחתה וגורמי מקצוע. עוד לא שוכנעתי כי הפרסום יגרם אכן
11 לאותו נזק חמור וודאי שממנו חוששת ההגנה, והדברים אף לא עלו בצורה כה נחרצת בחוות
12 דעתו של מר חובב (ראו הציטוט בסעי' 22 לתגובת ההגנה).

13 מלבד הטעמים העקרוניים העומדים בבסיס עקרון פומביות הדיון והם יפים לכלל המקרים
14 שבאים לפתחו של בית המשפט, גובר האינטרס שבפרסום שמה של הנאשמת וזאת נוכח
15 חומרת העבירה בה הורשעה וטיבה. חשיבות הפרסום אינה באה לידי ביטוי דווקא בעוצמת
16 האלימות, שעל פניו אינה מן החמורות, אם כי בשל זהות הקרבן, הקושי בחשיפת אירועים
17 מהסוג הנדון והיעדר פיקוח בתחום עיסוק הטיפול בתינוקות ובפעוטות. כל אלה משליכים
18 על הצורך האקוטי להביא מידע זה לידיעת הציבור הרחב שיסייע הן באזהרת הציבור
19 ובהפחתת הסיכוי להמשך עיסוקה של הנאשמת בתחום הטיפול בפעוטות וחסרי ישע. לכך
20 אוסיף את הערך ההרתעתי בפרסום השם, ידעו כל מטפלת או מטפל שמעלו בתפקידם, כי
21 לא יזכו להגנה על פרטיותם (בש"פ 2484/05 **דוד פרי נ' מדינת ישראל** (18.7.05)). גם אם היה
22 נכון לשעתו, שהליך בירור האשמה לא התקיים לעין הציבור, ברי שלאחר שהוכחה האשמה,
23 אין להותירו במחשכים.

24
25 33. בנסיבות אלה, החשש מפני פגיעה בנאשמת ובשמה הטוב וכן הפגיעה האינהרנטית בבני
26 משפחתה כפי שאלה הובאו לפני – יסוג מפני האינטרס הציבורי המובהק בחשיפת שמה
27 ופרטיה המזהים של הנאשמת, ודאי לאחר שנקבעה אשמתה (ראו בש"פ 5759/04 **תורג'מן נ'**
28 **מדינת ישראל** (1.8.2004) שם הוחלט לפרסם שם החשוד חרף "נזק חמור" (פסקה 23) שיגרם
29 לביתו הקטינה עקב הפרסום).

30
31 34. ואולם, בית המשפט אמון גם על ביטחון הנאשמים וצדדים שלישיים המושפעים מהחלטתו,
32 לפיכך אורה אך ורק על פרסום שם הנאשמת ואיסור באיסור מוחלט פרסום כל פרט הנוגע

בית משפט השלום בכפר סבא

06 ספטמבר 2020

ת"פ 38041-08-16 מדינת ישראל נ' פלונית

לבני משפחתה, הדיון בנושאים אלה יוותר בדלתיים סגורות, והמסמכים שהוגשו, לרבות התייחסות ספציפית לסוגיות אלו בטיעוני הצדדים, יוותרו חסויים.

סוף דבר

35. בשולי הכרעת הדין, מצאתי להתייחס למורכבות תיק זה והצורך הדחוף בחקיקת חוקים והתוויות נורמות התנהגות ראויות לפיקוח וטיפול בתחום חשוב זה:

"אכן, המצב החוקי היום, שבו הקלטות, שמטרתן להגן על חסרי ישע ולחשוף פגיעה בהם, נחשבות להאזנות סתר בלתי מותרות, מטריד. לא אחת אנו עדים לחשיפת התעללויות בקטינים או בקשישים והדרך היחידה לגילוי אמת כואבת זו הינה מעקב ופיקוח של הורים ואחראים למתרחש במוסדות אלו, באמצעות האזנות. העובדה שחסרי הישע הזקוקים להשגחה צמודה אינם יכולים לדאוג לטובתם ואף לספר על שארע להם, מייצרת קושי מובנה ומגבילה האפשרות לפקח על אופן הטיפול בהם. פעוטות וגם קשישים נתונים לחסדי מטפליהם, ואלו, לעיתים, מנצלים מגבלותיהם, כדי להתאכזר להם.

עם זאת, אין לפתור בעיה מורכבת זו באמצעות פגיעה בלתי מידתית בזכויותיהם של המטפלים בהם. אל לנו לאפשר פלישה בלתי מבוקרת לרשות היחיד, לביתו-מבצרו של אחר, ללא הסכמתו. הפתרון הראוי הוא באמצעות חקיקה מתאימה. חוק התקנת מצלמות לשם הגנה על פעוטות במעונות יום לפעוטות תשע"ט-2018 שנחקק כדי להגן על שלומם של הפעוטות השוהים במעונות באמצעות התקנת מצלמות וחוק הפיקוח על מעונות יום לפעוטות תשע"ט-2018, שנועד להסדיר הפעלת המעונות והגנה על הפעוטות השוהים בהם, הם חלק ממאמץ חקיקתי שנועד להסדיר הטיפול בבעיה כאובה זו.

לכך אוסיף הצעות חוק רבות שהונחו על שולחן הכנסת, כך הצעת החוק (הצעת חוק האזנת סתר (תיקון-האזנה בגין חשד להתעללות בפעוטות ובחסרי ישע) התשע"ז-2017 ונותר לקוות שהמחוקק ימצא פתרון לתופעה חמורה זו בהקדם האפשרי".

בית משפט השלום בכפר סבא

06 ספטמבר 2020

ת"פ 16-08-38041 מדינת ישראל נ' פלונית

מאז המצב החמיר, תופעות קשות של התעללות בקטינים ובחסרי ישע בגנים ופעוטונים ע"י מי שאמורים היו לשמור עליהם מכל רע, נחשפות מדי שבוע, וקידום אכיפה ופיקוח על תחום זה הוא צורך השעה. כניסת חוק המצלמות לתוקף כבר מיום 1.9.20 (החלטת שר המשפטים ושר הרווחה מיום 20.8.20 ופרסום התקנות הנלוות ליישום חוק זה), שנועדה להגביר את ההרתעה בתחום פרוץ זה, הוא צעד ראשון וחשוב במיגור תופעה חמורה זו.

36. על יסוד כל הטעמים המפורטים לעיל, אני גוזרת על הנאשמת את העונשים הבאים:

- א. מאסר בן 3 חודשים שירוצה בדרך של עבודות שירות. הנאשמת תבצע את העבודות בימים א'-ה' בדואר רעננה על פי טווח השעות שייקבע, וזאת החל מיום 13.10.20.
- ב. הנאשמת מוזהרת בשיתוף פעולה עם הממונה, וככל שלא תעשה כן, יוכל הממונה להמיר העבודות למאסר ממש. הנאשמת תתייצב ביום 13.10.20 עד השעה 08:00 לתחילת ריצוי העבודות במשרדי הממונה ברמלה.
- ג. מאסר על תנאי בן 6 חודשים שלא תבצע עבירת אלימות כלפי קטין במשך שנתיים מהיום.
- ד. קנס בסך 2,000 ₪ או 14 ימי מאסר תמורתו שישולם ב- 4 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 12.10.20.
- ה. פיצוי להורי הפעוט א.ב בסך 5,000 ₪ שיופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.12.20 ויועבר להורים בהתאם לפרטים שתמסור המאשימה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום י"ז אלול תש"פ, 06/09/2020 במעמד הנוכחים.

מרב גרינברג, שופטת

בית משפט השלום בכפר סבא

06 ספטמבר 2020

ת"פ 38041-08-16 מדינת ישראל נ' פלונית

ב"כ הנאשמת:

נבקש עיכוב ביצוע של עבודות השירות וכן של ביטול צו איסור הפירסום.
בכוונתנו להגיש ערעור. בימ"ש קבע שנקודת האיזון שהוביל אותו לבטל את צו הפירסום הוא הרשעת הנאשמת ועל כן מאחר ובערעור השאלה המרכזית תהיה על יסוד ההרשעה אם כן או לא לפי הראיות, בהתחשב בכל הראיות מדובר בביצוע עבירה פלילית כנגד נאשם, ראיה יחידה, לכן הדברים קשורים בקשר אדוק. מפנה לע"פ 8506/18 בימ"ש הורה על עיכוב ביצוע במקרה שקיימות שאלות רציניות שעלולות להעלות בערעור מפנה לע"פ 269/14 חדד שם בימ"ש עליון ביטל הרשעה.

ב"כ המאשימה:

אין לי התנגדות לעיכוב ביצוע לגבי העונש.
לגבי האיסור פירסום, אני מפנה לסעיף 70 (ד) לחוק בתי המשפט, שקובע כי על החלטה הזו ניתן להגיש ערעור תוך 7 ימים שידון בפני דן יחיד, על כן הותר לשיקול דעת בימ"ש.
ככל שינתן עיכוב ביצוע אבקש שלא לתקופה העולה על 7 ימים.

החלטה

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים מצאתי טעם בטיעוני ההגנה כי סוגיית איסור הפירסום כרוכה בסוגיית הרשעה הנאשמת ועל כן מצאתי לעכב ביצוע עונש עבודות השירות וכן איסור פירסום שמה של הנאשמת לתקופה של 45 יום או עד מתן החלטה שיפוטית אחרת.

כפועל יוצא מכך, יתוקן גזר הדין בהתאמה.

ניתנה והודעה היום י"ז אלול תש"פ, 06/09/2020 במעמד הנוכחים.

מרב גרינברג, שופטת

הוקלד על ידי אורית זיתוני